

Preek van zondag 9 juni 202 **Marc Massaer**
EIGEN SCHULD BEKENNEN, NIET ANDEREN DE SCHULD GEVEN

Broeders en zusters in Christus,

Bij de Europese verkiezingen horen we politici allerhande uitspraken en beloftes doen om kiezers voor hun partij te winnen. De tactiek in de politiek is de schuld van alles wat er in economie en samenleving misgaat, bij andere partijen te leggen om daarmee het eigen imago te vergroten. Er is niet nieuws onder de zon. Het is mensen eigen anderen de schuld te geven en zelf vrijuit te gaan.

Dat was zo al in het begin van de schepping. In het verhaal van de zondeval in de eerste lezing houdt Adam Eva verantwoordelijk voor zijn ongehoorzaamheid en Eva legt haar fout bij de slang. Adam noch Eva neemt de verantwoordelijkheid door te bekennen dat ze zelf de fout in zijn gegaan bij het overtreden van Gods gebod. Met het vingertje anderen aanwijzen als schuldigen, die houding komt tot op de dag van vandaag overal voor. De schuld altijd in de schoenen van anderen schuiven en denken dat je bij God vrijuit gaat, is een misleidingstactiek.

Als we het evangelie overwegen, dan zien we dat zelfs Jezus last heeft van valse beschuldigingen. De Farizeeën betichten Hem van een kwade geest. Om de gunst van het volk te winnen spelen ze een vuil en duivels machtsspelletje met Jezus. Wat de Farizeeën doen, is Jezus, die een en al goedheid en liefde is, ervan beschuldigen dat Hij een duivel is. Het goede kwaad noemen en het kwade goed is een zonde tegen de H. Geest, waarvoor ook wij als gelovigen waakzaam moeten zijn. Want geloven in grove leugens en Gods geboden verkeerd uitleggen, is verwarring en misleiding zaaien, waardoor je nooit je eigen zonde inziet en tot bekering komt. De ander moet maar veranderen, de Kerk moet haar moraal maar aanpassen aan de tijd maar ik niet. Dat is een misleidende houding. Alleen Maria en Jezus hadden geen bekering en vergeving van God nodig; alle andere mensen wel. Als je denkt geen bekering nodig te hebben, dan zeg je in feite dat je Gods barmhartigheid en zijn liefde niet nodig hebt; dat je wel kunt leven zonder Jezus en zijn Kerk.

Christen zijn is onderweg zijn, is pelgrim hier op aarde zijn en vertrouwen op de veranderende en vernieuwende kracht van Gods liefde en Gods barmhartigheid. Het is verbonden blijven met Jezus en zijn Kerk, die ons zo veel wijsheid, vrede, genade en vreugde wil schenken. Niet zelfgenoegzaam zijn en blijven steken in je comfortzone, maar ingaan op de uitnodigingen van God, die onze harten wil vernieuwen. Het leven is meer dan huisje, boompje, beestje. Geluk is meer dan op vakantie gaan, uitgaan, pretparken bezoeken en plezier hebben tijdens grote festivals en evenementen. Het is voortdurend op zoek gaan naar wat een mens echt ten diepste gelukkig maakt, en nieuwe wegen bewandelen om Jezus Christus te ontmoeten want Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven. Wat is vluchtig en wat heeft eeuwigheidswaarde, dat is de vraag die wij ons allen dienen te stellen. 'Onrustig is ons hart', zegt Augustinus, 'tot het rust vindt in U, God.'

Naar wie zouden wij gaan, Jezus heeft woorden van eeuwig leven en wil ons hart en de Kerk vernieuwen met het vuur van de H. Geest, en een nieuw elan geven aan de Kerk.

Met het jubeljaar 2025 in het vooruitzicht krijgen we nieuwe kansen om samen op pelgrimstocht te gaan en te werken aan verdieping en vernieuwing van ons geloof.

De sleutel tot vernieuwing van het geloof is een open hart om vanuit God de mensen en de samenleving met nieuwe ogen te zien.

God geve ons die openheid van hart, zodat de H. Geest ons kan raken en omvormen met zijn genade. Amen.